

Έρικ Σεργίου
Δρ. Κανονικού Δικαίου

8 Σεπτεμβρίου 2025

Η ΔΙΩΞΗ ΕΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ Η ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ !

Ως "μνημείο" αυθαιρεσίας, κατάχρησης εξουσίας, καταστρατήγησης των Ιερών Κανόνων και κάθε αρχής δικαίου θα μείνει στην ιστορία η απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου για «έκπτωση» του Μητροπολίτη Πάφου Τυχικού. Ανατρέχοντας στις σχετικές πηγές οι ερευνητές ευλόγως θα διερωτηθούν για το πρωτόγνωρο και άνευ προηγουμένου εκκλησιαστικό έγκλημα. Η ανώτατη Εκκλησιαστική Αρχή της Κύπρου, η οποία έχει την αποκλειστική ευθύνη να διασφαλίζει την τήρηση, ορθή ερμηνεία και εφαρμογή του Καταστατικού Χάρτη, παράκαμψε τις θεσμοθετημένες διαδικασίες που προνοούνται από αυτόν και τους Ιερούς Κανόνες και καταδίκασε δίχως στοιχειώδεις αποδείξεις ένα μέλος της βασιζόμενη σε ένα κατασκευασμένο κατηγορητήριο που δεν φέρει κανένα κανονικό έρεισμα. Αποφάσισε χωρίς ενδοιασμούς τον διωγμό ενός Μητροπολίτη από τον θρόνο του, αδιαφορώντας για τις ποιμαντικές ανάγκες του λαού που τον εμπιστεύτηκε ως πνευματικό πατέρα και καθοδηγητή του. Ενήργησε με πρωτοφανή αυστηρότητα προς ένα μέλος της, ενώ ταυτόχρονα παραμένει απαθής και ανεκτική στις αυθαίρετες ενέργειες του Τοποτηρητή του Θρόνου που προβαίνει σε διοικητικές πράξεις κατά παράβαση του Καταστατικού Χάρτη και που έχει απαγορεύσει στον Μητροπολίτη Τυχικό να τελεί Θείες Λειτουργίες στην μητροπολιτική περιφέρειά του χωρίς να έχει τεθεί ποτέ σε αργία από την Ιερά Σύνοδο. Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά να καλύπτει τα πάντα η σιωπή! Ας διώκεται η αλήθεια, ας παραβιάζεται η νομιμότητα και το δίκαιο, ας υποτιμάται η νοημοσύνη των πιστών. Η ενοχή των υπευθύνων δεν προκύπτει μόνο από τη σιωπή που επικρατεί και τον φόβο να λεχθεί η αλήθεια, αλλά και από την προσπάθεια τους να δικαιολογηθούν για την απόφαση τους και να πείσουν ότι ορθώς έπραξαν. Ακόμη και το βήμα του συνεδρίου που διοργανώθηκε από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου, τον περασμένο Ιούνιο, προς τιμήν των Αγίων Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, χρησιμοποιήθηκε από τους διοργανωτές του για να υποδειχθεί σε κλήρο και λαό της αρχιεπισκοπικής περιφέρειας ότι πρέπει να νιώθουν ευγνώμονες για την απόφαση της Ιεράς Συνόδου. Ο καλύτερος τρόπος να τιμηθούν ό Άγιοι Πατέρες δεν είναι η διοργάνωση συνεδρίων αλλά να τηρούμε και να εφαρμόζουμε τις αποφάσεις τους!

Ποτέ προηγουμένως και καμιά πολιτική ή εκκλησιαστική αρχή σε αυτό τον τόπο δεν είχε τολμήσει να αμφισβητήσει ή να παρακάμψει τις θεσμοθετημένες διαδικασίες που ισχύουν στην Εκκλησία για να επιβάλει ετσιθελικά την βούλησή της. Αναφερόμαστε συνοπτικά σε τέσσερις περιπτώσεις που ξεχώρισαν λόγω της κρισιμότητας και της σημασίας που είχαν για την Εκκλησία.

Την περίοδο του λεγόμενου Αρχιεπισκοπικού Ζητήματος (1900-1909) ακόμη και οι Άγγλοι δυνάστες είχαν σεβαστεί τις διαδικασίες που ακολουθούνταν από την Εκκλησία, όταν επέβαλαν πολιτικό νόμο για να αποκαταστήσουν την τάξη, καθώς δεν υπήρχε τότε σε ισχύ Καταστατικός

Χάρτης. Ο νόμος αυτός που προνοούσε τα σχετικά με την πλήρωση του αρχιεπισκοπικού θρόνου, συντάχθηκε με βάση την κανονική γνωμάτευση ενός ανώτατου κληρικού, του Μελέτιου Μεταξάκη, και οι εκλογές είχαν προκηρυχθεί βάσει εγκυκλίου της Ιεράς Συνόδου.

Το 1973 στην πιο οδυνηρή εκκλησιαστική κρίση που γνώρισε ποτέ ο τόπος, λόγω των τραγικών γεγονότων που επακολούθησαν, οι Μητροπολίτες Πάφου Γεννάδιος, Κιτίου Ανθιμος και Κυρηνείας Κυπριανός, καθαίρεσαν τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ', με το σκεπτικό ότι η ανάμιξη του στα πολιτικά πράγματα ήταν ασυμβίβαστη με την αρχιεπισκοπική του ιδιότητα. Οι τρεις Μητροπολίτες εφάρμοσαν το άρθρο 14 του ισχύοντος τότε Καταστατικού Χάρτη που επέτρεπε στην Ιερά Σύνοδο, που αποτελείτο τότε από 4 μέλη, να επιβάλλει τη συγκεκριμένη ποινή, εφόσον υπήρχε ομόφωνη απόφαση μεταξύ των τριών εξ αυτών. Να επισημάνουμε ότι με τη συγκεκριμένη διάταξη παραβιάζονταν οι Ιεροί Κανόνες που υποδεικνύουν ότι ο υπόδικος Αρχιερέας δικάζεται από Συνοδικό Δικαστήριο που συγκροτείται το λιγότερο από 12 Αρχιερείς. Αντιδρώντας ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ', εφάρμοσε το κεκτημένο από τους Ιερούς Κανόνες δικαίωμά του, ως Προέδρου της Ιεράς Συνόδου, να ζητήσει την αρωγή των τεσσάρων Ορθοδόξων Πατριαρχών της Ανατολής και της Εκκλησίας της Ελλάδος. Ανταποκρινόμενοι στο αίτημά του απέστειλαν αντιπροσώπους δια των οποίων καταρτίστηκε Μείζων και Υπερτελής Σύνοδος που πληρούσε τον απαιτούμενο αριθμό που χρειαζόταν για να προσχωρήσει στην καθαίρεση των τριών Μητροπολιτών κρίνοντας ως αντικανονική την απόφασή τους.

Το 2000 όταν η Μείζων και Υπερτελής Σύνοδος απάλλαξε πανηγυρικά τον Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανάσιο από τις κατηγορίες για ηθικές παρεκτροπές και αποκάλυπτε την πλεκτάνη που είχε εξυφανθεί εναντίον του -με υποκινητές μέλη της Ιεράς Συνόδου και την συνδρομή ψευδομαρτύρων- θεωρήθηκε ως μια νίκη του συνοδικού συστήματος και των Ιερών Κανόνων άνευ της εφαρμογής των οποίων δε θα είχε απονεμηθεί ποτέ το δίκαιο και δεν θα είχε αποκατασταθεί ποτέ η αλήθεια.

Για τον τρόπο ανάρρησης στον θρόνο του Μακαριστού Αρχιεπίσκοπου Χρυσοστόμου Β' (2006-2022) ακούστηκαν και γράφτηκαν πολλά. Παρά τα όσα διαδραματίστηκαν παρασκηνιακά και είδαν το φως της δημοσιότητας (ιερές συμφωνίες, επηρεασμός εκλεκτόρων κ.λπ.) η διαδικασία ήταν νομότυπη και όλα έγιναν τηρουμένων των σχετικών προνοιών του τότε ισχύοντος Καταστατικού Χάρτη του 1979.

Οι πιο πάνω περιπτώσεις μάς υποδηλώνουν τη σημασία που έχει η ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των Ιερών Κανόνων και του Καταστατικού Χάρτη για την διατήρηση της ενότητας των πιστών και την ομαλή λειτουργία της Εκκλησίας ως Θεανθρώπινου Οργανισμού στον κόσμο. Αντίθετα κάθε έννομη αδικία, όταν γίνεται από πρόσωπα που πρέπει να εμπνέουν τον σεβασμό, πλήττει ανεπανόρθωτα το κύρος των αποφάσεων της Ιεράς Συνόδου και την αξιοπιστία των μελών της (τουλάχιστον όσων υποστήριξαν για τους δικούς του λόγους ο καθένας την «έκπτωση» του Μητροπολίτη Πάφου). Ακόμη και αν υπήρχαν εύλογες αιτίες για να δικαστεί ένα μέλος της Συνόδου αυτό θα έπρεπε να γίνει μέσα στα πλαίσια που ορίζει ο Καταστατικός Χάρτης. Και μόνο η παράκαμψη του και ο τρόπος που λήφθηκε η απόφαση

δημιουργεί ακόμη και στους πιο καλόπιστους την εντύπωση ότι πρόκειται για μια μεθοδευμένη προσπάθεια που εξυπηρετεί αλλότριους σκοπούς και συμφέροντα και σε καμιά περίπτωση το συμφέρον της Εκκλησίας και ειδικότερα των πιστών της μητροπολιτικής περιφέρειας της Πάφου.

Έρικ Σεργίου
Δρ. Κανονικού Δικαίου
8 Σεπτεμβρίου 2025

.
. .
.